

BORSSZEM JANKÓ

Előfizethetni a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.
Előfizetési díj Egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. — Negyedévre 1 ft. 50 kr.
Szerkesztői szállás: 2 sas-utca 24. sz.

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

Ujházy László.

Az a tisztességes fehér haj, az az ősz szakál bűnné bélyegézné, ha gunyt üznénk belőle, ha tréfat csinálnánk rovására. Ily feyvert nem adunk ellenségeink kezébe magunk ellen, noha eddigi alapos tapasztalataink szerint semminémű fegyvernek sem tudták ellenünk jó hasznát venni. Azokat pedig bántani, a kik nem átalották e hó haját Pest utcáin meghurcolni, kik nem átalották egy 70 éves aggastyán nevét közmegebotránkozás tárgyává tenni, kik suszterinasokból és részeg legényekből állítottak össze menetet a távollevő meggyalázására — erre nem érdemesek e cynikusok. A „Borsszem Jankó“ finnyás még azokra nézve is, kiket megtépez. Csernátóni csak arra való, hogy kivételével a szabályt bizonyítsa.

Beegyezésök nélkül jót sem kell az emberekkel tenni, nem hogy pelengérré állíttassék valaki, anélkül, hogy csak tiltakozhatnék is ellene. Soha botrányosabban nem compromittáltatott a híres magyar lovagiasság a per excellenciam „magyar párt“ által, mint Irányi aegise alatt. De hallgatunk erről. Hallgatunk azon léha könnyelműségről, mely nevet, kort, tisztességet nem kimél; hallgatunk arról a cottiáról, mely krokodiluskönyvet hullat egy csinált mátyár sirján és frivol kazajjal bocsatja közpredára a tisztas öregséget egy és ugyanazon időben. Hallgatunk róla, mert itt a tréfa megszűnik. — Hallgatunk róla: fátyolt ez ocsmány látványra. Hitünk, hogy a közönség ez üzlet odiumát nem a fehér fejre, hanem a piszkos kezekre háritja. A mi földadatunk nevetni és nevetetni — s itt megszűnik a nevetés.

B. J

Jókai Mórhoz.

(Az „Üstökös“ mai számból)

Megirtad „Dózsa György“-öt
E rozsz tragédiát,
Vadásztál benne tapsot,
De néma volt hazád.

Most már nem irsz, csak játszod
Siralmas színműved,
S karzat kicsinyje, nagyja
Tetszést rivall neked.

Kisült, a mit nem vártunk,
Mutatja a hatás:
Rozsz drámairó vóltál,
De jó komédiás.

A „Hon“ t munkatársaihoz és levelezőihöz

A képviselő választások elmulván, néhány figyelemzetetést bátorodom adni lapunk irányára nézve.

Levelezőinket kérem, hogy ne hazudjanak többé, mert először nincs már szükség reá, másodsor pedig a közönség úgy is mindig ellenkezőjét hiszi annak, a mit írunk, azért hát tartásák meg ezentúl azon objectiv és igazságú modort, mely lapunk irányának és pártunk nagy missiójának megfelel.

Munkatársaimat alig szükség figyelemzetnem, hogy ha egy év óta folyvást minden rozszúl címezett levél elkéséseért vagy azért, hogy a fartói postahivatalnál a csiriz belefagyott a fatálba, egyenesen Gorovét tettük felelőssé és minden levélhordó miatt, ki elfelejtett jó napot mondani, a kereskedelmi minisztert vádoltuk be a közönség előtt: annak megvolt a maga oka s az mg is termette a maga gyümölcseit: de most Gorové már megbukott s ha megbánták is azóta a bürgerek, az engem mégsem mozdít ki a képviselői székből; azért hát térjenek vissza minden munkáikban az öntudatos higgyaltság azon férfias hangjához, mely pártunk íróit mindenha jellemezte.

Jókai Mór.

Egy élcz története.

A baloldali journalistákon szokatlan eset történt.

Egy vicezet találtak, a mi hallatlan eset.

Hanem az örömpohárba egy örömecepp vegyült: a vicez egy ellenzéki személyről szólt, s így nem remélhették, hogy hasznát vegyék.

Végre akadt egy furfangos ész köztük, aki kitálta, miként lehetne a vicezet értékesíteni.

Beküldték a „Borsszem Jankónak,“ s azon reményben, hogy a „B. J.“ minden esetre kiadja, az „Üstökös“ megfelelő számában a következő sorok voltak olvashatók:

— A „Borsszem Jankó“ írja, hogy a baloldal többségre vergődvén az ellenzéki ministerium megalakításánál az igazságügyi tárca Patay Istvánnak adatott, minthogy in vino veritas.

Azonban az „Üstökös“ és vele a vicez föltalálói felsültek, mert a „B. J.“ nem közölte a beküldött vicezet, a minek magyarázata abban rejlik, hogy van nekünk vicezünk elég, kivált Están bátyánkról.

A tanulság pedig az belőle, hogy vicezet az ellenzéki írók is csak az ellenzék notabilitásaira tudnak csinálni. Et in hoc veritas, non tantum in vino.

Megtörtént.

Szentügyi. Wahrmannhoz urhoz van szerencsém? Wahrmann. Az vagyok.

Szentügyi. Örülök hogy képviselőtársak vagyunk. Együtt fogjuk szolgálni a hazát. Szóritsunk kezét! — Pajtás, vagy 200 forintocskára volna szükségem.

Wahrmann. Azt tudom hogy a királyoknak hajdan volt házi zsidajuk, de országgyűléseknél ez nincs szokásban; én nem akarok az országgyűlés zsidaja lenni.

Széchenyi emlékezete.

(Április 8.)

Csodálkozol, te kis Czenk nagy szülötte,
Lakod körül hogy gyászdal még ma zeng?
Hogy e hazán, oly sok ezenk közepette
Még fölmerül hamvaid öre, Czenk?
Oh ne csodáld. Intésidet feledte
A nemzedék, de emléked mienk.
Magyar szokás: — élöre nem hallgatni,
A halva némát dúsan megsíratni.

Légy halva hát — csak halva vagy szeretve
E zajló nép közt élni ne kívánj.
Mert nagy e nemzet: küzdve és szenvedve,
De gyenge a szerencse csillagán.
Nagy munkáidhoz nincsen semmi kedve,
Nagy szavaid még hallgatná — talán,
S ha földet nem ígérnek más tribúnok.
Meg is választanak tán a mai húnok.

Dupla mandatum.

Két lélek egy testben, két választói bizalom egy bőrben!

Két program egy helyett az elején, két jelentés a végén. Dupla bor, dupla földfelosztás, dupla kortesvezéri számlák, dupla függetlenség, szabadság, s egyéb dupla. Ellenben, reméljük, dupla diéták is.

Ily magasra eddig csak egy deákpárti tudta vinni, az ellenzék közül hatan.

Az ellenzék nemsokára már e kétesöví képviselőkkel sem fog megelégedni, hanem választ magának egyetlenegy általános revolverképviselőt.

Különbön vigasztalódjunk. A dupla mandatum a jobb oldal malmára hajtja a vizet. Az ellenzéki kétesöví képviselő ugyanis absolute nem szavazhat soha a kormány ellen, miután kétszer kell *nem*-mel szavaznia, két tagadás pedig egy igenlést teszen. A mi „*nem nem*“, az „*igen*“.

A parlamentnek is lesznek ezentul siámi ikrei, kiket az orvos nem tud szétoperálni, ha csak ketté nem vágja őket.

Furesa dolgok származhatnak ebből. Az x-i képviselő megnősül; egy hét mulva megteszik y-i képviselőnek is. Szörnyen örül ennek az x-i képviselő, de bezzeg hosszu képet csinál, midőn lakzija után két héttel hűnek vélt nejét az y-i képviselő hálószobájában rajtakapja. Az x-i képviselő felbőszül s az y-i képviselőt kihívja s épen egymás nyakát akarják szegni, midőn szerencsére észreveszik, hogy ők: ugyanazon egy ember.

Hogy a képviselő az országházban helyét becsületesen kitöltse, arról természetesen szó sem lehet. Az x-i képviselő helye az első pad hetedik ülése; az y-i képviselő a hetedik pad első helye. Tessék most ugyanazon embernek e két helyet betölteni!

Hogy e systemának jó oldalai is vannak, az persze tagadhatatlan. Az egyik például mindig meztelenül járhat, ez nem tesz semmit, ha csak a másik föl van

Légy halva hát! Mert tudnál-e te szólni,
Mint Madarászunk tud ma szólni?
Tudnál-e írni, úgy, mint Csernatóni?
Vagy tenni úgy, mint tettűs Jókai?
Nem tudsz! S múltad nem fogna attól óvni,
Hogy meg ne döntsön holmi Zombathy.
Nyugodj tehát. Ti régiek tán jobbak,
De az új hősök mégis csak — nagyobbak!

Kassandrakönybe fűlsz te honodért,
A maiak nem könybe: — borba fűlnak.
Téged az örület villáma ért,
Ők nem örülnek, csak — megbolondúlnak.
Ne nézz reánk! E kép látása sért —
Várj inkább, míg a napok megfordúlnak.
Ha ma feltámadsz, félek, azt ne mondd:
„Magyarország nem volt, de lesz — — bolond.“

Borsszem Jankó.

öltözve. Másfél évig tehát az x-i, másfél évig pedig az y-i képviselő varrat magának ruhát. Hasonlóképp jó az is, hogy ha az egyik otthon feledi zsebkendőjét, sans fagon a másik zsebébe nyul érte, vagy szippant a másik szelenczéből, ha burnótja nincsen. Ha az x-i beszédet tart, az y-i sug neki, úgy hogy senki sem veszi észre és megfordítva. Aztán színak ketten egy pipából, járnak egy kalap alatt, néznek egy szemüvegen keresztül, sőt négy szemökre elég egyetlenegy monocli is.

Madarász ur pedig eljár a vidékre téríteni s ugyanazon perczen az országgyűlésben mosolyogja el siralmaid. S Ludvig ur megmaradhat Brüsszelben honi „Manneken Pisz“-nek, míg a Sándor-utczában viseli képét a derék Késmárknak, stb. stb.

Denique — két mandatum mindig jobb, mint egy sem. Ugy-e bár?

Győzelmi hymnus.

(Zengi a balközép.)

Fel tüzes ifjak s lelkes vének,
Zendüljön a győzelmi ének,
Harsogjon kürt és trómbita
Tutú, trara!

Két várat nyertünk elleninktől,
S a kettő helyett mienkből,
A szélbálnak csak négy juta —
Tutú, trara!

Minket sem kimélt meg a bomba,
De se baj! — hisz nőtt mint a gomba
Hű Madarászunk szép hada;
Tutú, trara!

Győztünk! bár szavunk most sem annyi
Mint ellenünké, — ezerannyi
Erő van torkunk hangiba! —
Tutú, trara!

Ha szent haraggal felrivalgunk,
Leomlik közösuégyes alkunk,
Mint hajdan Jerikó fala,
Tutú, trara!

Tisza K. Fogtam törököt — de visz.

APRO HIREK.

+ Falk, ki egy goromba fráterrel udvariasan kezdett beszélni, ezért érdeme szerint megtéptáztatván, töredelmesen felkiált: „De *Gusetibus non est disputandum.*“

△ Szilágyi Virgil Thaisz azon autentikus közléseére, hogy ő Bachhoz folyamodott lapengedélyért és a hozzá való subventióért, azt feleli: hogy akkor még nem tudta, hogy olyan világ fog bekövetkezni, mint a mai; mert különben nem lapért, hanem hivatalért folyamodott volna.

© Jókai Mór tagadja, hogy Somogyban vagy bárhol communistikus izgatások folytak volna; mire Ivánka is bebizonyítja, hogy Duna-Patajon is Rákóczyt csak az osztó igazság tette képviselővé.

☉ „A Hazánk“ frigyeket keres. Egy neki nem lehet elég, mert ez az egy frigyes is — Friczi.

= Szathmári beszéli, hogy midőn választói közé ért, almát dobta a szekérébe. A hamisan éneklő tenoristák rendes kitüntetése.

Están. Oh Sanyi, mondd: mikor szűnik meg ez a „Borsszem Jankó“ reánk viccelni?

Sanyi. A mikor majd többé nem iszunk.

Están. Oh, Sanyi, minő keserű vigasztalás!

Oszinte nyilatkozat.

Nótája: Oh mein lieber Augustin.

C'est très fort: mais hélas, c'est vrai!

Jean Baurehecém.

Okmányok a török-magyar korból.

(E nevezetes irományokat fiatal szorgalmas buvárunk Thali Kálmán fődözte fel a Nyáry, Keglevics, Podmaniczky, Rakovecz, Beniczky s Ráday családok pestmegyei levéltáraiban. Hazai történetésztünknek nem csekély szolgálatot véltünk tenni, midőn ezeket szórúl szóra kiadjuk.)

I.

Nyariza basa levele a pesti szandsákság agáihoz, beigeihez, albégeihez, bim- és bumbasáihoz.

Allah il Allah bümbülü gümbüm! Al- és főagák, al- és főbégek és valakik alattok vagynak. Üdvözlek! A hatalmas és fényes szájú, ragyogó homloku s vékony-lábu Nagyúr, ki lakozik jelenleg geszti nyaralójában a Fosforus partjain, igyen akarja és rendeli. A pesti szandsákság küldendő legyen igazhítú baloldali követeket, minél- és annál fogvást meghagyatik tinektek, hogy a kutyafejű jobboldali gyaurokat ránczba szedjétek és tűzzel vassal Allah helytartójának ez akaratát kivigyétek. Re bene *gesta* Gesztre jelentést adjatok. Különbem nem lévén.

Nyariza basa.

II.

Ármin ben Podman el Üczkü bég levele a községi bírákhoz.

Ti disznófejű kutyák! Csürhe népség! Rongyos mihaszna léhütők, kik arra sem vagytok érdemesek, hogy igazhítú baloldali, csizmája sarát undok pofátokba törölje. Tudjátok meg, hogy aki közületek jobboldalra mer nézni, jobbik lábával nem átal fölkelni és jobbot mer választani, az fölfüggesztetik vagy hivatalától, vagy egy fára, ha nincs hivatala. Gyaurok! megértsétek a fényes ajkú és rózsás illatu Zultán akaratát. A népet balra tereljétek, máskülönbem úgy felapritatlak, hogy a nagyapátok sem ismer rátok. Ennél fogvást ki az én sógoromra nem szavaz, annak Allah legyen irlalmas és kegyelmes. A Proféta engem úgy segéljen!

Ármin bég.

III.

Radul Gidabriham al-aga levele a szentendrei kerület jegyzőihez, iskolatanítóihoz és hiteseihez.

Mocskos sörtvések husával bendötöket megtömő ebek! Kaptam vagy kétezer megtermett bambusznádat. Ezeket én végigtánczoltatom hitvány talpaitokon, hogy jajgatva rágjátok a földet, ha a jobboldalra szavaztok. Az iskolatanítókat el- meg- és lecsapatom. A jegyzőket falkánként kivezettetem a községekbe és szélnek ereszttem. Mert ez az ur, a nagy Zultán akaratja, kinek szája mézből van gyúrva, szeme kárbunkulusokból nagyon csinálva. Eszeteken legyetek.

Radul Gidabriham.

IV.

Janoman, bimbambubasa, a ráczkevei és dunapataji községek esküdtjeikhez és minden népeikhez.

Hitvány gebék, czéda dögök, gyaurok! Nesztét vet-

tem, hogy ti holmi veszett jobboldaliakra vótizálnátok. Idején eszetekre térjete, különben lófarkon hureczoltalak végesvégig a Duna moecosk partjain s megitatom a füvet csúf véretekkel. Szép dolog a szabadság, én is tisztelem, hanem aki velem ellenkezni merészkedik, azt én úgy fölnegyeltetem, hogy hat profézia is kitelik belőle. Proféta ugyse, ugy legyen!

Janoman, bimbasi.

V.

Ármin bég egy itélete.

A hatalmas és legyőzhetlen Zultán nevében, az igazhívők elefántesontfogu, aranyfülü, ezüstorrú urának nevében! Vidra Marczy, Pityók Dani és Guta Tádé községi bírák, valamintségesen Hortyog Andris, Vásott Laczi és Koslat Gergely esküdtek — kik vakmerőködtek jobboldaliakra atyai intéseink ellenére is szavazni — ezennel hivatalaikból kicsapatnak. Akaratunk így lévén, különben is a választás szabadsága ezt így kívánván, mert Tisza az úr és Madarász az ő profétája.

Ármin bég.

Hiábawalotha éneke.

(Magyarból indusra fordítja Csernátoni.)

Jegnye lombjin fütylő madrak —
Istnem, istnem, lelkfurdlásim
Reggvilágba bujkló sugrak!
Nyelvvel kezdve nagy veszekszést
Vérngzőleg kelnek hábrúra.
És rohantán lentre fentre
Vadmeretten Életur.
És a bék tömbkö eserp pipját
Szívta jelre reggvilágba.
Szemtlenül megállv' elötte
Őszszszidám őt s ráglamaztam
S megtagadva lön az Eltur
Hívítöl mindnyajítöl
Mert ha én köpök valkire
Az biznynyal megmérgezve van már
Nem is kellvén pipgyujtással
Szapritni fel nyálímat.
Frecsnek lentre, frecsnek fentre
Antra, lantra és alantra
Ez a béknek énekdalja
Hjábwalótha dalma ez.

A. Ugyan miért kapricizozta magát Jókai a terézvárosi kerületre?

B. Hát nem ismered az ő véghetlen loyaltását? Ő mindent csak a királyért tesz. Ezen magasztos eszme és a mi ezzel összefügg, irányadó minden lépteire nézve. Ő bizonyosan a „koroná“-ba jár sörözni, utazásában valahol „magyar király“ czimű fogadóra talál, a viláért sem szállna máshova; ha valakivel találkozik, a kinek „Király“ a neve, tüstént nyakába borul; ha kártyázik, dicsért szelid természete ellenére dühbe jó, ha a játszók neki meg nem engedik hogy a királylyal az ő tüzukat elüsse; ha dohányos volna, „Schwarze drei König“ dohányt szívna, vagy plane *regaliát*; nyáron Nanking öltözetet visel; világos: hogy csak azért lépett fel a terézvárosban követnek, hogy a király-utczában tarthassa diadalmenetét.

Stagione italiana (Olasz idény.)

GIUESEPPE E SUI FRATELLI.

(Józsep és a testvérek.)

Grand opera seria buffa in cinque atti teremtetti e due partiture di terra. Parole del *Daniello Iraggi Mezzostibelli*. Musica del maestro *Carlo Samarinelli*.

Decorazione dal Sgr. *Ticci* conte di *Veste*.

Personaggio:

GIUESEPPE, pescatore in zavarro e profeta del popolo santo . . . . Sgr. *Madarasini*.
 TIZABELLA la sua amorosa . . . Sgra *Calmagnari*.
 GIOCO MORO, celeberrimo ebreo . Sgr. *Martino Gallo*.
Bismarchese VIRGILE LUNAPRADO DI
 PIAZZAFORO . . . . . Sgr. *Silaggi*.
 DONNA DURA MADURA DOBSAMADURA prima ballerina . . . . Sgra *Hopsinetti*.
 BELLA VICELLA . . . . . Sgra *Chegloni*.
 GIULIETTA D'ALBA . . . . . Sgra *Negretti*.
 PAOLA, vergine innocenta . . . . Sgra *Gniarri*.
 CERNATONA, la sua madre . . . . Sgr. *Banco*.
 SCORPIONI, tolone di vento, il suo frazzo . . . . . Sgr. *Ciavolschi*.
 EMERIGO BARBARIGO SARGARIGO MAJMONIDES, il suo fratello . . Sgr. *Atcorelli*.
 ARIOSTO de MACRA . . . . . Sgr. *Matyoriidi*.
 ALESSANDRO CICHI, caballero del cu-lacció d'oro . . . . . Sgr. *Sciagni*.
 PESTAFORE PATAJUCCI, pelpatore nazionale . . . . . Sgr. *Esvagnio*.
 BITANGO CUMANINI, ladro in segreto . . . . . Sgr. *Giorgione Di-achi*.
 Cortes. — Popolo santo. — Ebrei. — Drabanti. — Cacciatori del hivatallo, etc.

Atto primo.

Duétto.

GIUESEPPE. Due plazze választotto
 E del harmadigo anche
 La moneta mihi manche
 Qui in bello Pester stádtó.
 Ma commince la diéta
 Földabrosso e salvéta.
 Tiszabella mia cara
 Erre megyünk nem amarra!
 TIZABELLA. Beppo, Beppo, caro Beppo,
 Ki a sikra! Itt a gyepo!
 Ma ti prego wart a biszli,
 Mert sok földem ezt megsinli.
 GIUESEPPE. Tuo földo — terra mia,
 Föl kell annak osztatnia.
 Akár oda, akár ide
 Mio motto é: Divide:
 KETTEN. { Trallalárom hopszasza,
 { Divide et impera!

Atto secondo.

DONNA DURA MADURA DOBSAMADURA. (belebeg és lábuj-hegyre áll.)

Hah! Mit hallok? Hopszasza? —
 Ez programmom jelszava!
 Sono qui, sono qua —
 Eins, zwei, drei! Me voilà!

GIOCO MORO. Tanzen? Tanzen? Wie heiszt tanzen?
 Tanzen vor der Bundeslade.
 Ist mir, ha kell, rein Pomade,
 Ha szépen szól az a táncz-zen'.
 Und tanzen und singen und alleweil fidel,
 Und hetzen und schüren und alleweil fidel
 Tarailallá tirom tomtom
 A többire lelkeim nincs gondom.

Recitativ.

DONNA PAOLA. Oh — sinistro ballo — brum —
 caro mio amoroso — brum brum — mit hallo? —
 brum — trotz fusione, raccomandazione con retour rece-
 pisso, fuccio! — bumdidibum — Oh weh! — tilitilititim
 — siamo aufsitato — tram tadidárom — e púr seramo
 in minoritate — o tate!

Atto terzo.

MARCHESE SILAGGI. (Dolce con voce di mezo madzago.)

Aria.

O, himmlische Linke, du allein
 Bist meines Lebens Wonne,
 Doch senza te könnte ich auch sein,
 Schien nur von drüben die Sonne.
 Oh Linke ich will dein Rechter sein
 Oh Linke du Linke, Ber'linke mein!
 Ich trage deine Farbe
 Ich führe deine) (bis) Marke.
 Ich führe deine)

SCORPIONE. O madre!
 CERNATONE. Dove é il tuo padre?
 SCORPIONE. Tadre, Fadre, Madre,
 Cara mamma, ne nézz hádre.
 CERNATONE. Te frazzo!
 Henzegare come poltrás malazzo
 Mars vissza in palazzo
 Sonstamente gli tui occhi kikrazzo.
 Nota di banco falsificomatto!

Atto Quinto.

CICHI. Hé! Pestafore! Capisci italiano?
 PATAJUCCI. Ne ördíjj, hisz ennél se tudsz többet.
 CICHI. Andiamo in corcima.
 PATAJUCCI. Nini, kezdelek érteni. Nem is sejtettem, hogy tudok taliánul. In piccola pelpa pityisando insieme. Jél van így?
 CICHI. Se non é verdung, e pint rovato.
 TUTTI QUANTI. Hazádban rendületlenül
 Csinálj magyar, zavart!
 Megjő a Bach s akkor megint
 E nemzet össetart.

(Grand széballabile s democrata cancan közt a függöny lögördül.)

Herkules a váluton.

Részvénytársaság a Parnassuson.

Nagy mennyei jelenet a mythologiai fináncstudományból.

APOLLO. T. Múzsák! Midőn Nagysádtokat a Parnassus helyiségeibe egybegyűjtöttem, ezt nem ok nélkül tevém, ámbár ifju koromban néha én is költészetben szenvedtem, mint ezt bizonyítja már az is, hogy akkor Marsyas ellenében elnyertem a Kisfaludy-társaság által kitűzött . . . .

A MÚZSÁK. Dologra! dologra!

APOLLO. Jó! Tehát Nagysádtok tudják, hogy 2000 év óta meglehetősen gyengén folynak dolgaink. (Általános sohajtozás. Igaz! Helyes!) Mióta a Parnassust elkeresztelték Svábhegynek, a Helikont Szent Gellértnek, a Cithaeront pedig várhegynek; mióta Kastalia forrásának Lindley és Reitter ember urak csinálnak barbár concurrentiát, mióta a Pegasusból Pegasinus lett, a Pegasinusból pedig pláne . . . velocipéd: azóta aktiáink nagyot buktak. (A múzsák nekibusulják magukat.) Nagysádtok is hoppon maradtak, mert nincs pénzök, a míveltségre, görögnyelvtudásra stb. pedig mai nap a ledér fiatalság nem néz. (Mindnyájan sirva fakadnak.) Ah hölgyeim. . . (ő is sirva fakad) Klio nagysám, adja csak kölcsön zsebkendőjét, nekem nincsen, mert Apollojelmezben járok, abban pedig nincsen zseb. (Megtörölgeti szemét.) Igy la! És most legyünk ismét férfiak! Győzzük meg e rideg, részvéttelen, de nem részvénytelen világot saját fegyverével, a részvényekkel! Alapítsunk részvénytársaságot! (Zajos helyeslés.)

KLIÓ. Hm! Szép terv, de lehetetlen a kivétel. Minő társaság lehet az? Tán sört főzzünk, midőn csak a nektárhoz értünk? Vagy gőzmalmost építünk, kik lisztet nem is látnak soha? Vagy újpesti lövonatu vaspályát alapítunk Delphiből Athénba? Vagy trágyagyárt, midőn Pegasusunk isteni természeténél fogva eszik, anélkül, hogy — emésztenie kellene?

APOLLO. Oh nem, kedves Klio! Alapítsunk Pesten népszínházat részvényekre! Ehez mindnyájan értünk s a dividendékből aztán szépecskén megélhetünk.

URANIA. Pfiu Teixel, Apollo! Eddig azt hittem hogy ön pogány, de most úgy látom, zsidó lett.

APOLLO. Jobb szeretek zsidó millionárius lenni, mint pogány mediatisált Isten.

PEGAZUS. Én is jobb szeretném már magamat nyugdíjaztatni. Épen most aspirálok egy állomásra mint omnibuszoló a pesti omnibusztársaságnál. Ez az állomás valóságos sinecura a mostanihoz képest, melyben még Neneked Aladár is én rajtam lovagol.

APOLLO. Legyünk praktikusok mi is. A részvénytársaságot megalapítjuk, a concessiót Mercurius ő excja olympusi pénzügyminiszterünktől minden perczen várom. Önök, a kilencz múzsák, bizton képezhetik a Verwaltungsrathot, én magam leszek az igazgató, a részvényekre aláírást nyitunk a budai népszínház és a pesti nemzeti-színház pénztárainál. Minden igen jól fog menni, meglássák!

KALLIÓPE. Kedves Apollo, ne feledje ki gróf Károlyi Edét! tudja, ő nélküle nem lehet részvénytársulatot alapítani.

APOLLO. Ne jó, majd juttatunk neki is egy pár részvényt. Ugy is kell valami neves ember, a ki a hirdet-

ményeket aláírja. (Félre.) Scandalum, hogy mi régi istenségek még nemes emberek sem vagyunk. Nem is eresztjük be azt a Festeticset a mennyországba!

ERATO. De az Istenért, hisz már 2000 éve, hogy nem léptünk föl színpadon; hogyan kezdjük most azt a mesterséget újra? Már a gardrobom is nagyon elavult.

POLYHYMNIA. Igaz biz a! Ma már nem is viselnek chitont, hanem krinolint.

APOLLÓ. No de viselnek tunikát ma is. Sőt ez a legújabb divat!

TERPSICHORE. Én a zöld chlamysomból csináltatok magamnak valami ujmódi vizitlit vagy jankedlit.

MOLNÁR GYÖRGY. (Hirtelen betoppan.) Bocsánat, t. társaság, azt hallom, hogy itt a népszínházról tanakodnak. Én Molnár György vagyok. (Nagy sensatio a múzsák közt.)

APOLLÓ. Ah ön Molnár? Éljen, ez derék! Most mindjárt tisztában leszünk. Hát mit gondol uram, jóban törjük-e fejünket? Adjon tanácsot.

THALIA. (Molnárnak tragikus léptekkel neki megy.) Ismersz-e engem?

MOLNÁR. (Fölteszi czvikkerét és erősen fixirozza.) Megvallom, nagysám, hogy nincs szerencsém.

THALIA. (Kezeit összecsapja.) Zeűszre mondom, ez már borzasztó! Egy színigazgató, a ki Thaliát nem ismeri meg!

MOLNÁR. Bocsánat, nagysám, én régóta vagyok már Thalia papja, de nagysád photographiája nincs kint sehohol a váci-utczában, tehát nem csoda, ha színről-színre nem ismerem.

THALIA. (félre.) Igaza van. Apolló, hiszen ön a nap Istene is, még ma le fog engem photographirozni, életnagyságban és vizitkártyaformában.

APOLLO. Meglesz, kisasszony! Hát kérem öcsém uram, hogyan fogjuk berendezni ezt a dolgot?

MOLNÁR. Az nagyon könnyű dolog; már én megdöntöttem az egész tervet. Thalia urhölgy a tragikai szerepeket fogja magára vállalni; Erato asszonyság a meglettkoru hölgyeket . . .

ERATO. Hah, ocsmány földi porgyurma! Soha!

APOLLO. Csitt, Alte! Ön Anstands dame lesz.

MOLNÁR. Klio urhölgy historicus jelmezeket fog nekünk combinálni, Urania mint astronoma a holdvilágot, gázt és bengáli lángokat fogja kezelni, Kalliope kisasszony született operette-énekesnő, Euterpe, Polyhymnia és Melpomene kisasszonyok a felvonásközi muzsikát látják el, Terpsichore kisasszony pedig mint első tánczosnő fog remekelni. Azután jó volna még megnyerni Mnemosyne kisasszonyt is, kinek jó emlékező tehetsége őt a sugó szerepére kiválólag képesítené; a többi istenségeket pedig, ha fizetetlen choristáknak be akarnak állani, mindig szívesen fogadjuk.

APOLLO. Bravo, Molnár, ön valóságos regisseuri genie! Ezzel a szintársulattal aztán nem mérkőzhetik még a . . . pesti német-színházé sem. Én pedig majd irok nagyszerű szindarabokat.

MOLNÁR. Ön? . . . Bocsánat, de . . . ön nem igen lesz arra való.

APOLLO. (ingerülten.) Micsoda? én a költészet istene?

MOLNÁR. No no no, jobban tudom én azt. Az ön darabjait mainap a macska sem nézné meg. Majd iratok én darabokat „fiatalabb erők“ által.

APOLLO. Tudja-e ön, hogy én örökké fiatal vagyok?

MOLNÁR. Az a! Dobsa Lajos is az!

APOLLO. De hát akkor én mit csináljak?

MOLNÁR. Ön? . . . Hadd lássuk csak . . . Ön, uram, majd . . . szinlapokat fog irni.

APOLLO. Ember, te istent káromolsz! Én régi klasszikus vagyok!

MOLNÁR. (mosolyogva.) Régi klasszikus! (Szánólag.) A régi klasszikusok mainap, fájdalom! csak szinlapok megírására alkalmasak.

APOLLO. Szörnyűség! . . . No, Zeus neki; de azt csak megengedi, hogy valahányszor szinlapot irok, fölülhessek a Pegasusra?

MOLNÁR. Szinlapírásnál? Oh, kérem, a mint tetszik. Az én szinlapíróim eddig úgy sem igen jártak lóháton.

HIVATALSZOLGA. (Belép) Mercurius pénzügyminiszter ő excjától. (Levelet ad át.)

APOLLO (fölbontja.) A concessio!

MOLNÁR. Bravo, most neki állhatunk. Éljen a részvénytársaság népszínház!

MINDNYÁJAN. Éljen!

TERPSICHORE. Ennek az öröme nem fog ártani egy kis áldomás. Meghívom az egész társaságot egy csésze Terpezikória-kávéra. (Exeunt.)

Korteskedés.

Bodajkon történt.

— Kire szavaz? kérdi a választót a bizottsági elnök.

— Éljen a balpárt!

— Jól van barátom, de nevet mondjon; Szögyényire-e vagy Horhyra?

— No már akkor csak éljen Szögyényi!

Es Szögyényire szavazott.

Színhely egy baranyamegyei német falu.

— De hisz ti mind telkes gazdák vagytok, mondja valaki a sváb sógornak. Ha a szélbal gyöz, hát a ti földeteket is megkóstolják.

— Ja, mir wurd'n schon fir an Deákischten stimma, mondja az egyik, aber dann tschindens unsch d' Häuscha an und schloga unsch Löcha in d' Köppa. Mir stimma fir an Palotal. (bal oldal) — denn die Deakischten die thun unsch ka Leid nit an.

— Csak Tóth Kálmánra szavazzatok, biztatja a kortes a bajai hiveket. Mert lássátok, ő abból a 15 frtnyi diurnumból, a mit az országgyűlésen kap, csak ötöt tart meg magának — a többi mind a tietek lesz.

A nagyv—i kaszinóban a következő párbeszéd folyt B. és K. urak között.

B. Barátom! tehát megválasztották azt a bolondos Palit képviselőnek?

K. Meg biz azt a te kedvéért, hogy legyen valaki, a ki téged is képviseljen.

Henselmannus Florianus.

(Oh székely bal-láda.)

Eső hull a szomju földre
Szomju földet ember ássa.
Ember ássa vaslapáttal,
Kong a föld alatta mélyen.
Ó nagy ég! . . .

Kong a föld alatta mélyen . . .
Boltozat jó napvilágra.
Ujra ás s a föld beomlik,
Mély üreg tátong előtte
Ó nagy ég!!

Utcza népe csődül, bámul . . .
Kóssa biztos arra téved . . .
Nézi, nézi, majd megindul,
Rózsa arczán kéj sugárzik.
Ó nagy ég!!

„Rágalmtól megmosott hős,
Századosa*) városunknak!
Megrepedt a föld az utcán,
Kincseit kiadni vázlik.
Ó nagy ég!!

Ölts magadra szárnyakat s menj,
Rögtön értesítsd e hírről
Henselmannust, Florianust.
Ó nagy ég!!“

Árva birkaképu biztos,
Lába gyenge, lépte lassu,
Henselmannus Florian már
Eljutott a hely színe.
Ó nagy ég!!

Fáklya ég a boltüregben . . .
Néz a földre, néz a falra,
És a boltozatra bámul
Henselmannus Florianus.
Ó nagy ég!

„Itt e sir,“ így szól az első,
„Országunk szerzője sirja,
És levézi vén kalapját,
Ősz hajával szellő játszik.“
Ó nagy ég!!

„Itt e sir,“ a második szól.
„Hős Budának néma sirja,
Kit a nagyravágyó testvér
Ölt meg undok fegyverével.“
Ó nagy ég!!

Zaj közelg s a félhomályban
Egy faajtó zárja csörren,
S szól Mocson haragvó arczczal:
„Fáspinczemet, hej ki bántja?!“
Ó nagy ég!!

Rosz idő jár, balszerencse
Üldözi szegény hazánkat.
Eső hull a szomju földre,
Szomju földet ember ássa . . .
Ó nagy ég!!

*) Alattvalónak úgy dukál, hogy a felettevalót magasabban titulálja.

Ujházysták arczképesarnoka.

Különös tiszteletök jeléül Texasba küldik Irányi és Simonyi.